

Maria's geduldige liefde

Geduld is een deugd die ons in staat stelt om alle fouten en tegenslagen van het leven te doorstaan zonder ontmoedigd te worden maar in de plaats is er hoop en vertrouwen in God.

Denk aan het geduld van Maria en haar vertrouwen in de Goddelijke Voorzienigheid in haar leven. Maria's hele leven was een voortdurende oefening van haar geduld ; zoals de Engel aan de Heilige Bridget openbaarde : " Zoals een roos tussen de doornen opgroeit, zo groeide de Heilige Maagd op te midden van de beproevingen".

Medelijden alleen al met het lijden van haar Zoon was voldoende om van haar een martelaar van geduld te maken.

De Heilige Bonaventura zegt dat " een gekruisigde Moeder verwekte een gekruisigde Zoon".

Wanneer we over haar smart spreken dan denken we eraan hoeveel ze heeft geleden, te beginnen met haar tocht naar

Egypte en tijdens haar verblijf daar en ook gedurende de tijd dat ze met haar Zoon in het huis in Nazaret woonde.

En in de woorden van St Bonaventura: " Wat Maria heeft doorstaan bij de dood van Jezus op de Kalvarieberg alleen al, is voldoende om ons te tonen hoe constant en subliem haar geduld was: *daar stond bij het Kruis van Jezus Zijn Moeder*". Het was precies op dat ogenblik, door het voorbeeld van haar geduld, dat ze haar geduldige liefde toonde.

Als een echte volgeling heeft ze het lijden van zijn geboorte tot zijn kruisiging doorstaan. Ze heeft haar hele leven diep geleden vanwege de liefde voor haar Zoon.

Toen ze de profetie van Simeon hoorde: "Een zwaard zal je eigen ziel doorboren" was ze verontrust. Ze koesterde al die zaken in haar hart; haar vertrouwen leidt haar tot diepe bezinning, meditatie en reflectie.

Ze wachtte geduldig op de openbaring van de voltooiing van het Goddelijk mysterie van Gods heilsplan in haar leven.

Haar geduldige liefde hielp haar al het lijden met Christus te verdragen tot de vervulling van Gods plan. Ze is het model van geloof, geduldige liefde en hoop.

Na de Verrijzenis staat nergens vermeld dat Jezus zijn Moeder nog heeft ontmoet.

Dit schilderij van de hand van een Zuid-Amerikaanse kunstenaar stelt de ontmoeting van Jezus en zijn Moeder voor.

In het schilderij houdt de verrezen Jezus de hand van zijn Moeder vast. Wat de goddelijke kracht en energie weerspiegelt die aan zijn moeder wordt gegeven. De open hand van Maria geeft het ontvangende gebaar weer van die goddelijke kracht en energie in haar hart. Maria wordt beschouwd als het machtshuis wanneer we haar om hulp smeken.

Het bovenste deel van het schilderij is verlicht met de glorie van God die de straal van hoop vertegenwoordigt te midden van de chaos, het geweld, de oorlog, ellende en armoede, lijden,

discriminatie, ongelijkheid, onrechtvaardigheid, natuurrampen enz.

Kunnen wij een straal van hoop worden in ons dagelijks leven in onze gebroken wereld, geïnspireerd door geduldige liefde en vertrouwen?

het onderste deel van het schilderij stelt de lijdende wereld voor. Het lijden is niet het einde van het leven maar er is een straal van hoop in de verrezen Christus.

-Zr Nirmala Kujur, osu

Global sisterhood

De term "wereldwijde zusterschap" roept in mij een beeld op dat een diepe betekenis van solidariteit en verbondenheid over de grenzen voorstelt.

Zr. Juliette Robidoux, Zr. Mary De Pape, Zr. Joice Richards

Als Ursuline voelde ik die wereldwijde zusterschap in juli toen ik onze Zusters in Winnipeg bezocht en besepte dat wat er in dat deel van de Congregatie gebeurt, ons allemaal aangaat. Elke Zuster telt en is een belangrijk deel van het geheel, waar ze ook leeft.

Ik reisde naar Winnipeg, in de provincie Manitoba, Canada om de groeten van het Leidingsteam over te brengen, om onze Zusters te bezoeken en bij hen te zijn. Van het begin tot het einde voelde ik Ursulinengastrvrijheid. Ik werd warm omhelsd op de luchthaven door Zuster Mary De Pape en Zr Yvette Bouchard van de Zusters van de Barmhartigheid van Montreal. (Grijze nonnen). Ik voelde me volledig thuis tijdens mijn bezoek terwijl ik luisterde naar Zr Mary en de andere bewoners van de prachtige residentie Despins. Elke dag wandelde ik met Zr Mary een korte afstand om de Zusters Juliette Robidoux, Joice Richards en Joan Adams te

bezoeken, die in de Tache zorgafdeling verblijven.

Zr Joan is vredevol overleden op 29 juli op de leeftijd van 77 jaar na een verlammeende en volledig ondermijnende ziekte. Enkele regels uit haar overlijdensbericht drukken haar liefde en toewijding uit aan allen die ze diende. Lesgeven was de liefde van haar leven en ze was zeer efficiënt in de klas en begaafd als directeur en ze was ook geliefd. Als toegewijd lid van haar religieuze gemeenschap en als provinciaal overste was Joan een getuige van de woorden: " Ut unum sint" " mogen allen één zijn". Joans verbindende geest streefde " de zending en gebeden van Jezus na die gedurende zijn leven maar één wens had : alle mensen te verenigen met de Vader en met elkaar.

Op een verbazingwekkende en minzame wijze was Joan in staat ongelofelijke beproevingen te aanvaarden. In deze periode bleef ze vriendelijk voor al diegenen die haar bijstonden in haar talrijke noden. In een ongekende vredevolle geest slaagde ze erin haar liefde en mildheid te delen met allen die voor haar zorgden in haar

beproevingen.

Of het nu in Noord- of Zuid Amerika, Europa of India is, elke Provincie/gemeenschap straalt één of ander aspect uit van het Paasmysterie. In Winnipeg werd ik getroffen door de realiteit van de situatie waarin de Zusters leven ; ze zijn nog slechts met enkelen maar ze behouden een geest van hoop ook al is hun toekomst erg onzeker. Enkele regels uit **Over Steken** van Zuster Raphael Consedine van de Presentatie drukken dit poëtisch uit:

De Pelgrims hielden halt op de oude stenen in de holte van de berg.

Achter hen strekte zich de weg uit die ze hadden bewandeld. Voor hen was het spoor verborgen in de mist.

Denkend aan mijn tijd in Winnipeg, vroeg ik mezelf af, wat is mijn eigen roeping om " over te steken " of bekende oevers te verlaten op dit punt in mijn leven?

Dit artikel werd gepubliceerd in **Wereld Zusters Verslag**. Proficiat Zuster Espérance Kanyere van de Vice Provincie van RDC Congo.

Vele mensen zullen onze dienst in Kalima leren kennen.

Wereld Zusters Verlag is een aanbevolen website die op onze eigen website te vinden is. www.osutildonk.

Naschools onderricht helpt studenten groeien.

In 2005, twee jaar na mijn eerste religieuze gelofte, was ik op zending in Kalima, de provincie Maniema, in één van de door land ingesloten plaatsen van de Democratische Republiek Congo. Ik was daar als mentor en om leraren van het Lyceum Chemchem in de St Peters Parochie te superviseren.

De eerste keer dat ik de studenten van zesde graad van deze middelbare school ontmoette, weende ik met sommigen omdat ze niet konden lezen en schrijven. Ik was overdonderd door de situatie en had medelijden met hen. Deze arme jonge mensen! Hun enige hoop om aan hun ellende te ontsnappen was hun opvoeding, die door hun ouders met veel moeite werd betaald. Zonder opvoeding zou hun intellectuele ontwikkeling beperkt blijven en zouden ze geen diploma kunnen behalen. En zelfs als ze hun diploma zouden behalen, zouden ze niet voorbereid zijn voor wat

verwacht werd in een job die overeenkomt met het diploma dat ze hadden.

Ik voelde me geroepen om iets te doen, maar wist niet wat. In mijn verwarring deelde ik mijn inwendige onrust met mijn gemeenschap en mijn zusters legden me uit dat gebrek aan opvoeding een wijdverbreid probleem was in dit gebied. Het probleem kon haast onmogelijk opgelost worden bij gebrek aan goed opgeleide leraren in de omgeving.

Dit deed me denken aan onze stichters, St Angela Merici en Pastoor Joannes Lambertz, die zich bijzonder inzetten voor de opvoeding van jonge mensen. Geconfronteerd met deze situatie, die actie vereiste, nam ik de tijd om te bidden met onze stichters om inspiratie.

Naast bidden begon ik ook te spreken over mijn bezorgdheid met de overste en de directeur over wat ik had geleerd in verband met het opleidingsniveau van de studenten. Die gesprekken wierpen licht op de situatie met als gevolg dat men me ruimte gaf om de kinderen buiten de lessen te onderrichten.

Ik was blij maar bang niet

opgewassen te zijn tegen deze taak. Het zou niet gemakkelijk zijn want naast les geven moest ik me voorbereiden op de volgende lessen voor mijn leerlingen van klas 3 tot 6. In Congo gaat de middelbare school tot klas 6.

Het was vermoeiend om de hele dag les te geven en mijn nachten te besteden aan het voorbereiden van lessen, het corrigeren van papers en het uitschrijven van lesplannen. Maar dank zijn de Heer die me genade gaf, verwaarloosde ik mijn religieuze en academische plichten niet en bleef ik gezond.

Reeds na twee maanden zagen we een grote verandering bij de studenten die zelfs sommige spelfouten en mondelinge uitdrukkingen begonnen te verbeteren bij hun leraren.

Daarom vonden we het nodig steun en begeleiding te bieden aan de leraren want die vroegen aan de directeur of ze mijn lessen ook konden bijwonen.

Langzaamaan nam het succes van onze school toe: meer studenten slaagden voor het staatsexamen, ze ondervonden meer succes in hun zoektocht naar een baan. Hoe langer ze werkten, hoe meer ze werden gewaardeerd. Toen

geraakte onze school overbevolkt want meer ouders waren op zoek naar de kwaliteitsopleiding die onze school bood. De toenemende inschrijvingen stelden de directeur in staat leraren goed te betalen, verhoogde de professionaliteit van de leraren en gaven ons allen de voldoening dat we ons werk goed deden.

Men zegt dat de Heer recht schrijft met gebogen lijnen. Mijn aanwezigheid gedurende twee jaar op die school was Gods manier om het leven van die armen op die plaats te verbeteren door mij te gebruiken. Door een groep jonge mensen te bevrijden van onwetendheid hebben we de levens van alle mensen op die plaats verbeterd. Als gevolg hiervan werd ons instituut een pilotschool voor het Kalima-gebied en droeg het bij tot de ontwikkeling van deze geïsoleerde regio.

Zelfs buiten het seculiere leerplan vond ik de gelegenheid om met deze jonge mensen over God te spreken en sommigen drukten de wens uit om de sacramenten te ontvangen. Deze training heeft een positieve impact gehad op het hele gebied. Dank zij de verschillende

verantwoordelijkheden die deze jonge mensen op zich hebben genomen en de diensten die ze hebben verleend en blijven verlenen aan de samenleving als artsen, magistraten, verpleegkundigen en leraren, hebben ze hun eigen levensomstandigheden en die van de samenleving verbeterd.

Uit deze groep kwamen twee missionarissen priesters: een Xaveriaan, momenteel op missie in Manila (de Filipijnen) en een Witte Pater in Mali (West Africa) en ook echtparen die zeer actief zijn in hun kerk. De koppels die werkzaam zijn in de parochie en de pas gewijde priesters voelen zich allen verbonden met de Ursulinengemeenschap.

Deze ervaring van mijn apostolische zending in Kalima blijft een bron van inspiratie voor mij. Hierdoor heb ik steeds meer enthousiasme en vreugde gevoeld om mezelf volledig aan anderen te geven voor de liefde van Christus. En ik heb bewijs gezien dat God met ons werkt in al onze diensten.

- Zr Espérance Kanyere OSU

Zr Philomina George, Provinciaal van de Ambikapur Provincie, aanvaardde onze uitnodiging om te schrijven over haar interesse in het planten van bomen en bloemen. Deze tastbare acties houden rechtstreeks verband met de Ursuline Campagne **Hoop Zaaïen voor de Planeet**, gebaseerd op *Laudate si!* **Zorg voor ons Gemeenschappelijk Huis**

Als kind was ik al erg geïnteresseerd in bloemen. Mijn broers waren ook dol op bloemen en fruitbomen. Mijn zussen en ik hielpen hen de planten en bloemen water te geven. Het eerste fruit en de bloemen werden altijd aan de kerk gegeven.

Mijn broers deden dit zeer trouw, zeker onder de leiding van mijn moeder. Mijn vader genoot ervan bloemen en fruit aan de bomen te zien.

Toen ik postulant was in Purnea, wat destijds een volkomen nieuwe missie was, merkte ik dat ze heel wat dingen misten, zoals een bloemen- en groententuin en bomen. De Zusters werkten heel

hard in de tuin maar ze hadden geen mest voor hun planten. Ik ging dan met een emmer buiten het klooster waar de koeien graasden en was erg blij om de koeienmest voor onze tuin te verzamelen. Tegelijkertijd hielp ik ze graag in de tuin en heb ik veel van hen geleerd. Ik heb veel geleerd over groenten van wijlen Zuster Godelive, die de assistent novicemeesteres was.

Terwijl ik met haar in de tuin was vertelde ze me wanneer en waar elke soort groente moest worden geplant en wat voor soort grond het beste was. IK heb veel aandacht besteed en wilde alles leren wat ze me vertelde.

Tijdens mijn juniortijd in het studiehuis in Ranchi kregen we een stuk grond dat nog nooit was bebouwd. Sommigen onder ons hadden veel belangstelling voor het schoonmaken, graven en geschikt maken van het land voor een moestuin. We waren erg succesvol met onze inspanningen. We hebben allerlei soorten groenten in de tuin geplant en ook enkele fruitbomen. Ik hielp ook

mijn metgezellen in de bloementuin.

Toen ik naar Ambikapur kwam had ik veel gelegenheid om fruitbomen te planten, bomen om meubels te maken, bomen voor brandhout en bloemenplanten. We kochten wat land van de gebroeders Rosarian en de hele Provincie werd uitgenodigd om planten te transplanteren in dit nieuwe verworven land. Dit land zou later het Noviciaat worden. De hele Provincie toonde zoveel belangstelling en als gevolg daarvan brachten de Zusters uit elke gemeenschap veel soorten fruitbomen, groenten en bloemen om te planten. Zelf bracht ik ook veel fruitbomen, bloemen en bomen mee van de verschillende plaatsen die ik bezocht.

Vandaag staat de tuin van het Noviciaat vol fruitbomen: mango's, lichis, broodvrucht, kruisbessen, pompelmoes, avocado, boea nonna, (stierenhart), citroen, sterappel, perziken, nectarine, zoete sinaasappels, passievrucht, guavas, peren, braambessen, verschillende soorten zuur fruit voor augurken, tamarinde, verschillende soorten bananen,

sapota, koffieplanten, papaja en zoveel andere fruitbomen die lokale Indiaanse namen hebben. We hebben ook verschillende soorten tapioca geplant voor ons voedsel. Ik heb zelfs een walnootzaailing uit Nederland meegenomen en die groeit. Ik heb nu de zaden van kersen geplant en wacht op de zaailing. Ik verzamel nog steeds planten van verschillende plaatsen om in onze kleine tuin te planten. In de zomer hebben we veel zoet fruit.

Waar ik ook ga, ik probeer altijd verschillende planten mee te brengen die niet in onze tuin staan. Ik plant ze in ons veld. Sommige bloemenplanten zijn afkomstig van België en Nederland. Ze groeien allemaal goed en bloeien. Ik hou van groen en wil onze omgeving groen houden.

Bij het planten van bloemen kijk ik erop toe dat we in elk seizoen wat bloemen hebben voor de Heer en ook voor ons. Veel van onze Zusters zijn geïnteresseerd in het planten van bloemen en ze brengen ook nieuwe planten van hier en daar. Ik nodig u uit voor een bezoek aan onze fruit- en bloementuin.

Ik heb enkele foto's van de bomen, vruchten en bloemen getoond.

Prettige reis naar onze tuin.

Zr Philomina George, OSU

Ontmoet me waar ik ben, Heer, met Uw vriendelijke en zachte genade, en help me anderen te ontmoeten met de zegeningen die ik heb ontvangen.

Gelukkig feest van St Ursula!